

Garde Jaegers

Toe 'k 21 jaer was, mos 'k in militaire dienst. 't Was in 1965 en toe was t'r nog dienstplicht. Iedere dienstplichtige kreeg 'n baosisoplaaiding en dan wier ie seldaot. Je kon as ie goed was en 't netuulijk wou, officier of onderofficier worre. Dat hà zôôwel voor- als naedêêle. Eên van de voordêêle was dà je extrao oplaaidinge kon vollege. Ik wier na een oplaaiding op de Kaoderschool in Den Bosch as instructeur ingedêêld bij de 42e panser infanterie divisie. Dat was een divisie van 't Garderegiment Jaegers. De Jaegers, zôôas ons wier geleerd, wazze gelegerd in de Oràje Kezerne in Schaersbaarege bij Arnhem. Naest de Jaegers wazze daer nog meer onderdêêle gelegerd, zôôas de Gele Rijjers. Dat wazze arteleriste. 't Was een grôôte kezerne, want 'r lagge glôôf 'k in tetaol wel 3000 man. 't 42e, "Twêêveertigste" zôôas wij zeeje, was een panserinfanterie êênhaaid en dus hadde ze de beschikking over gepanserde voertuige.

Dat wazze haogelnieuwe voertuige van DAF Eindhove en ze hiettende YP 408. Jonges die wiere ingedêêld bij de Jaegers kregge nae de baosisoplaaiding nog 3 maonde extrao training voordà ze peraot wiere. De militaire discipline was nog streng. Je mos voor aalle hôôgere as kurreperaol groete en deej 't mor, want je kreeg aandere gelijk straf. Mêêstal betekende dat 't weekend binne en dat vong ie ongeveer 't aaregste dat 'r besting. Over de oplaaiding tot 'peraote hap' is veul te schrijve, mor 'n paor wi 'k 'r wel beschrijve. Eên van die traininge was 't zôôgenaomde rijjend in- en uitstijge uit de YP. Die reej met 'n gangchie van ongeveer 15 km per uur en dan mos t'r mè volle bepakking worre gespronge. De mêêst gekke salto's wiere d'r gemaakt en dan was 't lache geblaeze.

Oefene in kaartleze was ok alleevel spannend. Ze liete je op kaartcoördinaote lôôpe. Op zô 'n coördinaot was ok aaltijd 't ete te vinge. Eên van de rotstreke was dan om te melde dat 't ete deur de vijand was opgehewe en nou te vinge was op êên of aandere coördinaot. Je had dan soms al 20 kilemeter mè volle bepakking gelôôpe en dan kwam d'r somtijje nog wel 5 of 10 km. bij. Dan wier d'r hêêl wat afgefoeterd, mor d'r was gêên ontkomme aan. Je leerde op die manier je aaige wel aareg goed kenne. As ie denk dà je nie meer kan, blijk dà je nò nie op de helleft

ben vanwaer ie toe in staot ben. Trouwes, 't omgaon met de strenge discipline die d'r toendertijd heerste, bleek laeter i je leve ok nò nie zô vekeerd.

Piet van Grietjies.